

ODYSSÉ

SVENSKA KRYSSARKLUBBENS MEDELHAVSSEGLARE — nr 3/2023

**Kallelse till årsmöte,
lördag 11 november 2023**

Marocko – omväg väl värd att segla

Vi ligger i Gibraltar 2018 och gör det man gör där: tittar på aporna och bunkrar skattefritt till såväl besättning som båt.

Vi läser en entusiastisk blogg om Marocko. En tanke föds och diskuteras med engelska vänner. Nästa dag köper vi var sin gästflagga.

TEXT OCH BILD: HÅKAN LANDBERG

Gibraltar sund är väldigt trafikerat och alltid spännande, mycket mer så när man ska korsa fartygstrafiken. Gott väder och AIS gör överfarten kontrollerad och snabb i frisk halvvind. Vi får väja för flera stora fartyg innan vi falla av längs marockanska ostkusten. Marina Smir är modern, ganska nedgången, men där kan man klarera in.

Marocko tillhör inte EU så vi besöker såväl passpolis som tull, och två gånger på marinakontoret. Alla är väldigt trevliga, formaliteterna klaras av på en dryg timme.

PRUTAT OCH KLART

En äldre man närmar sig med erbjudanden om guidning. Som huvudredskap i sin marknadsföring har han en bok av någon tidigare seglare som berömmar hans tjänster.

Generellt ska man vara skeptisk mot slika ”påhopp” men han verkade seriös. Efter en stunds förhandlande, vi är ju i ett land där man ska pruta på allt, är vi överens om en heldagstur.

Nästa morgon står Hamoud på kajen. Taxin är framkörd. Tillsammans med vännerna på Money Penny åker vi till den gamla staden Tétouan, i kanten av

berbernas område i Rifbergen.

Staden grundades på 300-talet f Kr och har länge varit centrum för kontakterna mellan spanska Andalusien och Marocko.

VERITABEL LABYRINT

Tétouan var piratnäste i början av 1400-talet och förstördes av spanjorerna som ville få slut på plundringarna. Återuppbyggdes vid slutet av samma sekel av muslimska flyktingar från Iberiska halvön efter spanska reconquistans återerövringen.

Hamoud är född i medinan, gamla stan, och hittar verkligen bland de slingrande gränderna som i sin egen ficka. Det var tur för oss; alla såg likadana ut och utgjorde en veritabel labyrint. Lämnade åt oss själva hade vi gått vilse på mindre än tio minuter.

Medinan, som på tre sidor omges av gamla murar, är sedan 1997 ett världsarv. Den känns genuin; vi ser knappt en handfull turister under våra timmar där.

VI ÄR ”HAMOUDS”

Vi har hört hur seglare som vandrat omkring själva blivit mer eller mindre förföljda av unga män som vill sälja saker eller ”hjälpa till”.

Farbror Hamoud är uppenbarligen

välkänd och vi är ”hans”. Ingen vågar närma sig oss. Han är kunnig och berättar om hus och liv i staden. Grupper av småflickor tycker att blonda kvinnor är väldigt spännande, fnittrar på avstånd men vågar inte närma sig.

Vi fick se mycket under dagen. Pris för att få gå upp på ett av taken var att besöka matthandlaren som bjöd på myntate, visade handgjorda mattor och tyger och hoppades få sälja. Fantastiska arbeten till mycket rimliga priser men tyvärr inget som passade ombord.

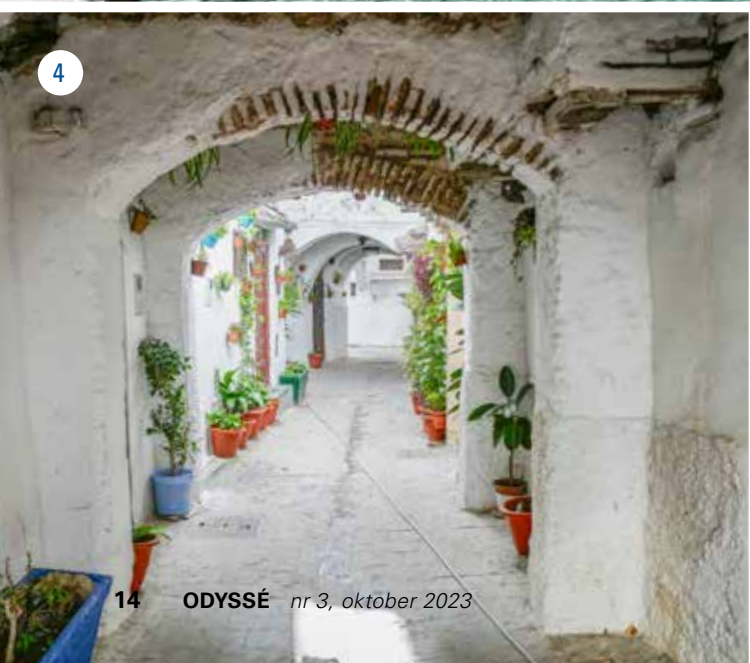
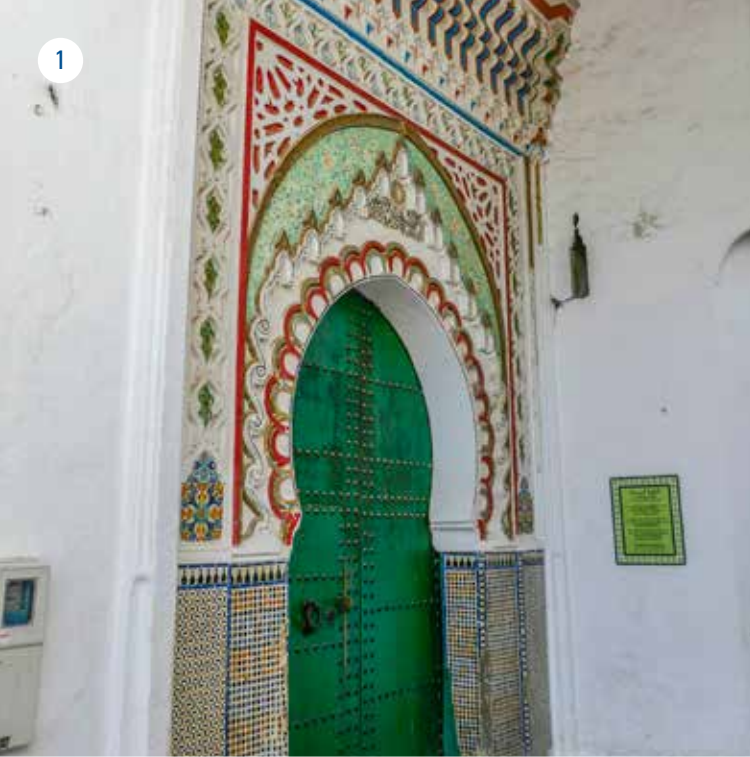
MOBIL NOSTALGI

Tétouan är fri från de krimskramsbutiker och -stånd man ser på så många andra ställen runt Medelhavet. I stället fanns butiker och torghandel för traktens invånare med bruksvaror som begagnade mobiltelefoner av årgångar som gjorde oss nostalgiska och reparerade transistorradioapparater.

Frukt- och grönsaksmarknaden är helt fantastisk med perfekta, solmogna frukter, grönsaker och kryddor till låga priser. Liksom kycklingar så fårska att de fortfarande springer omkring vid huggkubben som förvandlar dem till livsmedel.

Lunchen på ett hotell inne i medinan är förmodligen lyxig med lokala mått →

1. Solmogna grönsaker, 2. Matthandlaren bjöd på myntatee och visade sina fina textilier, 3. Fantastiska kryddor av alla de slag
4. God fart mot spanska kusten och Fuegirola, 5. Hamoud, vår vänliga guide, 6. Riktigt fårska råvaror

1. Vacker gammal port från 1793 till Raisuniya Zaouia.
2. Alla gränder i Tétouans Medina är inte lika breda.
3. Det är bara en dryg halvmeter tidvatten så man kan förtöja längs kajen. Strategiskt placerade nära kaféet med gratis WiFi.
4. De fina gamla gränderna slingrar sig genom staden.
5. Vi seglar söderut längs Marockanska kusten.
6. Matthandlaren bjöd på myntatee och visade sina fina textilier.

mätt men mycket prisvärd i våra ögon. Fantastisk god mat och marockanskt vin.

Vi hade planerat fler utflykter, men prognoser om dåligt väder gör att vi tänker om.

OMDISPONERAD DEPOSITION

När vi skall segla har marinan bytt ägare. Hela den tidigare personalen står utanför kontoret lika förvånade som vi. Ny personal står på insidan, vänliga men helt nya på jobbet:

– Vad då deposition? Den har ni ju betalt till det tidigare bolaget? Den kan inte vi betala tillbaka.

Då griper först passpolisen in:

– Dom ska ha tillbaka sin deposition, det får ni ordna!

– Men vi har inga pengar, blir svaret. Vi måste skicka efter.

In stegar tjejen som checkade in oss och nu lyssnat. Hon pekar bestämt på lådan med våra deponerade pengar. Saken är utagerad.

MED VARMA MINNEN

Några timmar försenade kan vi klarera ut. Det enda som kollas är att vi inte har passagerare ombord. Vi lämnar Marocko med varma minnen. Vi har mött vänliga människor och alltid känt oss trygga. En ”omväg” väl värd att ta.

Det blåser friskt från väst och vi slörar i rekordfart över till Fuengirola på spanska fastlandet, 7,7 knop i snitt över 60 sjömil pir till pir. Förtöjer innan mörkret faller.

På vägen över har vi dialog med ett fartyg, som vi sett en tid på AIS. Vi bedömer att vi kan gå klara för om det. Då blir vi uppropade:

– What is your intention captain?

Vi förklarar vad vi tänkt oss varpå fartygets kapten säger:

– I would prefer if you could go astern of us.

Vilket vi naturligtvis gör.

STÖRST GÅR FÖRST – INGET SNACK

Senare är vi glada att vi följde hans råd. En supertanker närmar sig. Störst går först – inget snack. Nackdelen är att vi tappar en halv sjömil på våra engelska vänner. Inte för att vi kappseglar, vi vill bara komma först.

Att klarera in i EU blir krångligare. Vi förde gul flagg men ingen kom. På förfrågan i marinan blev svaret:

– Jag tror inte det finns någon här som gör sådant.

Man ska inte tro allt man läser, speciellt inte om det i hamnguiden står att man kan klarera in i alla hamnar.

Till slut löste det sig. 🚢

» Tétouan var piratnäste i början av 1400-talet och förstördes av spanjorerna som ville få slut på plundringarna«

EVA OCH HÅKAN LANDBERG har seglat tillsammans sedan 1999 och sedan 2013 sin CR 390 Sally bland annat runt England 2015 och Medelhavet 2017–2020.

Du kan följa deras äventyr på bloggen www.seglingsresor.se.